

เสียดเจ้า

ประพันธ์โดย อังคาร กัลยาณพงศ์

๑ เสียดเจ้ารารัวมณีรุ่ง

มุ่งปรารถนาอะไรในหล้า

มิหวังกระทั่งฟากฟ้า

ซบหน้าติดดินกินทราย

๑ จะเจ็บจำไปถึงปรโลก

ถูรอยโคกรูปร่างจางหาย

จะเกิดก็ฟ้ามาตรมตาย

อย่าหมายว่าจะให้หัวใจ

๑ หากเจ้าอุบัตินสรวงสวรรค

ข้าขอลงโลกันตร์หม่นไหม้

สุเป็นไฟ เราเป็นไม้

ให้ทำลายสิ้นถึงวิญญาน

๑ แม่แต่ธูสิมีอาลัย

ลืมนเจ้าไซ้ชั่วกาลปาวสาน

แม้ชาติไหนเกิดไปพบพาน

จะทรมาณควักทิ้งทั้งแก้วตา

๑ ตายไปอยู่ไต้รอยเท้า

ให้เจ้าเหยียบเล่นเหมือนเส้นหญ้า

เพื่อจดจำพิษข้านานา

ไปชั่วฟ้าชั่วดินสิ้นเอย